

Malá úvaha o znaleckých značkách

Případ, o němž se krátce zmíním, by nestál za pozornost – jde totiž o jednoduchý padělek s nízkým stupněm nebezpečnosti. Přesto byl nabízen v Německu jako pravý – nese totiž na zadní straně znaleckou značku Hefer BPP. Další německý znalec na ni zase otiskl značku Aufdruck Falsch / Darmietzel BPP. Otisky značek obou znalců jsou však tak nekvalitně provedeny, že mi známku majitel raději poslal k přezkoušení. Výsledek vidíte v její horní části, kam jsem umístil otisk přidavné značky Padělaný přetisk.

kování (já si každý otisk vždy znovu vyzkouším na papír, abych ověřil, zda z určitého místa polštářku nabírám přiměřené množství barvy, kterou pak otiskuji pomalým kolébavým pohybem, při němž se snažím přenést všechnu barvu na známku) a dostatečné zaschnutí olejové barvy (to trvá poměrně dlouho a může se stát, že sběratel neopatrnou manipulací i po několika dnech otisk rozmaže).

Jak vidíte, zase tak jednoduché to není, a z praxe víme, že řada znalců v některém z uvedených bodů chybovala, někteří dokonce po desítky let (častou chybou bylo používání barvy určené pro gumová razítka na kovovou značku, což způsobovalo její nekvalitní, neostře otíštění, nečištění značek od zbytků zaschlé barvy, což způsobuje zanašení mělkých prohlubní a tím zalévání ploch v písmenech a číslicích, nedokonalé, a tím neúplné či vícenásobné otiskování značky aj.). Naproti tomu někteří znalci věnovali své značce úzkostlivou pozornost, takže je prakticky vždy otíštěna dokonale (k těm patřili například Mrňák a Gilbert).

Někteří znalci se však soustřeďují především na zkoumání pravosti a samotnému otisknutí značky nevěnují potřebnou pozornost. To je ale nesprávný přístup – vždyť právě otisk značky završuje jejich znaleckou úvahu, je jejich podpisem, pečeti, vyjádřením a zárukou výroku. Proto i této fázi znalecké činnosti je třeba věnovat příslušnou péči a nepodceňovat ji. Rozhodně nepovažuji za správné vysvětlení, že na vině je rychlost, s níž někteří znalci pracují. Na to měl dobrou odpověď můj tatínek, rovněž znalec, když říkal: „Nikdo se neptá, jak dlouho jsi to dělal, ale každý se ptá, kdo to dělal!“

František BENEŠ

Pohled na moje pomůcky: nahore sada přidavných značek, pod ní polštářek s olejovou barvou (podobnou používají poštáři na razítkování), vlevo znalecká značka, vpravo benzín a kartáček na její čištění, dole gumová podložka.

A čím je tenhle v podstatě banální případ zajímavý? Ukazuje, jak důležité je, aby znalci věnovali pozornost kvalitnímu otiskování svých znaleckých i přidavných značek. A to počínaje výběrem správného materiálu pro vlastní značku (u znalecké nejlépe kovovou), její podobou (musí být čitelná, a ne nepřiměřeně velká či malá), udržováním její jemné rytiny v čistotě (já ji čistím kartáčkem po každém otisku, a občas na něj kápnu trochu benzínu), přes příslušnou barvu (jiná je pro kovová a jiná pro gumová razítka), její dokonalé rozmíchání (barva pro kovová razítka obsahuje olej, který může známku promastit), s tím související vhodný polštářek (musí mít správnou savost a přiměřeně jemný povrch – vlákna příliš hrubé tkaniny nepřenesou barvu na celou tisknoucí plochu, u příliš jemné se zase barva nanese i do netisknoucích, slabě prohloubených míst), správný podklad (příliš měkký umožní nežádoucí protlačení značky do papíru, příliš tvrdý neumožní dostatečné přenesení barvy), po vhodnou techniku otis-